

DZĪVOT PĒC DIEVA VĀRDA

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Fil 2:12–16; Lk 4:4, 8, 10–12; Ps 37:7; Ps 46:10; Ps 62:1, 2, 5; Kol 3:16.

ATMIŅAS PANTS:

“Bet esiet vārda darītāji un ne tikai klausītāji, paši sevi maldinādami” (Jēk 1:22).

Vislabākajai Bībeles pētīšanas metodei nav nekādas jēgas, ja mēs neesam apņēmušies dzīvot saskaņā ar to, ko Rakstos esam mācījušies. Tas, kas ir patiesība par izglītību vispārīgi, ir arī patiesība īpaši par Bībeles pētīšanu: jūs vislabāk mācāties, nevis lasot vai klausoties, bet praktizējot to, ko jūs zināt. Šī paklausība atver veselu dārgumu krātuvi ar dievišķām svētībām, kas citādi mums būtu aizvērtas, un tā vada mūs aizraujošā un dzīvi pārveidojošā veidā, vairojot mūsu izpratni un zināšanas. Ja mēs neesam labprātīgi mājojot Dieva Vārdā un neesam labprātīgi darīt to, ko esam mācījušies, mēs nepiedzīvosim izaugsmi. Un mūsu liecība būs bojāta, jo mūsu dzīve nebūs saskaņā ar mūsu vārdiem.

Mēs augam žēlastībā un gudrībā, pateicoties iedvesmojošiem paraugiem, kas parāda mums, ko nozīmē dzīvot saskaņā ar Dieva Vārdu. Nav labāka parauga un motivējošāka spēka par Jēzu Kristu. Viņš mums ir atstājis paraugu, kam sekot. Viņš dzīvoja pilnīgā saskaņā ar Dieva gribu.

Šajā nedēļā mēs pētīsim, ko nozīmē dzīvot saskaņā ar Dieva Vārdu un Viņa dievišķās autoritātes vadībā.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 27. jūnijā.

Dzīvais Dieva Vārds un Svētais Gars

Pētīt Dieva Vārdu rūpīgi un ar atbilstošu metodi ir ļoti svarīgi. Bet tikpat svarīgi, varbūt pat vēl svarīgāk, ir tas, ka mēs darām to, ko esam mācījušies. Augstākais Bībeles pētīšanas mērķis nav lielāku zināšanu iegūšana, lai arī cik tas varētu būt brīnišķīgi. Mērķis nav, lai mēs vadītu Dieva Vārdu, bet lai Dieva Vārds vadītu mūs, izmainot mūsu dzīvi un mūsu domāšanas veidu. Tas ir tas, kam patiešām ir nozīme. Būt labprātīgiem dzīvojot pēc patiesības, ko mēs esam mācījušies, nozīmē būt labprātīgiem nodot savu dzīvi Bībeles patiesībai. Šī izvēle dažkārt ietver intensīvu cīņu, jo mēs izcīnām kauju par to, kam būs virsvaldība mūsu domāšanā un dzīvē. Un beigās ir tikai divas puses, no kurām izvēlēties.

Izlasi Fil 2:12–16. Ko šie panti pasaka, kā mums vajadzētu dzīvot? _____

Jā, Dievs darbojas mūsos, un Viņš to dara ar Svētā Gara starpniecību, kas vienīgais dod mums gudrību saprast Svētos Rakstus. Pie tam mēs kā grēcīgi cilvēki bieži pretojamies Dieva patiesībai un, atstāti paši saviem nodomiem, mēs nepaklausīsim Dieva Vārdam (Rm 1:25, Ef 4:17, 18). Bez Svētā Gara nav iespējams pieķerties Dieva vēstij. Nav cerības, nav uzticības, nav mīlestības. Pateicoties Svētajam Garam, Dievs patiešām “ir tas, kas jums dod gribu un veiksmi pēc Sava labā prāta” (Fil 2:13).

Svētais Gars ir skolotājs, kas ilgojas vadīt mūs dziļākā izpratnē par Rakstiem un pie priecīgas Dieva Vārda novērtēšanas. Viņš pievērš mūsu uzmanību Dieva Vārda patiesībai un dod mums svaigus ieskatus šajās patiesībās, lai mūsu dzīvi raksturotu uzticība un mīloša paklausība Dieva gribai. “Neviens nespēj izskaidrot Rakstus bez Svētā Gara palīdzības. Bet, ja jūs pieņemat Dieva Vārdu ar pazemīgu, mācīties gatavu sirdi, Dieva eņģeļi būs jūsu pusē, lai ietekmētu jūs ar pierādījumiem par patiesību.” (Elena Vaita “Izmeklētas vēstis” 1. sēj., 411. lpp.) Šādā veidā garīgas lietas tiek skaidrotas garīgi (1kor 2:13, 14), un mēs kļūstam spējīgi sekot Dieva Vārdam “ik rītu” (Jes 50:4, 5).

Fil 2:16 teikts, ka mums vajadzētu turēt “dzīvības vārdu”. Kā jūs domājat, ko tas nozīmē? Un kā mēs to darām? Sk. arī 5Moz 4:4, kas māca kaut ko līdzīgu. Kāda ir mūsu loma visā šajā procesā? _____

Mācīšanās no Jēzus

Nav labāka un iedvesmojošāka parauga par Jēzu Kristu, kam sekot. Viņš zināja Rakstus un bija labprātīgs sekot rakstītajam Dieva Vārdam un mājot tajā.

Izlasi Lk 4:4, 8, 10–12. Kā Jēzus izmanto Rakstus, lai stātos pretī sātana kārdināšanām? Ko tas stāsta mums par to, cik centrāla loma mūsu ticībā ir Rakstiem, īpaši kārdinājumu brīžos? _____

Jēzus labi zināja Rakstus. Viņš bija tik tuvu pazīstams ar Dieva Vārdu, ka Viņš varēja to nocītēt no galvas. Šādām labām Dieva rakstītā Vārda zināšanām vajadzētu būt rezultātam pēc kvalitatīvi pavadīta laika ar Dievu, pētot Rakstus.

Ja Viņš nebūtu zinājis precīzus Rakstu vārdus un kontekstu, kādā tie rakstīti, velns būtu varējis viņu viegli piekrāpt. Pat velns citēja Rakstus un izmantoja tos pats saviem krāpnieciskajiem nolūkiem. Tāpēc būt spējīgam citēt Rakstus, kā to darīja velns, nav pietiekami. Ir arī jāzina, ko vēl Raksti saka par konkrēto jautājumu, un jāzina to pareiza nozīme. Tikai šāda Dieva Vārda pazišana palīdzēs mums – līdzīgi Jēzum – netikt Dieva ienaidnieku piemiņotiem, bet būt spējīgiem stāties pretī sātana uzbrukumiem. Laiku pa laikam mēs lasām par to, ka Jēzus atvēra Savu sekotāju prātus, lai tie saprastu Rakstus, pievērsot viņu uzmanību ar vārdiem “stāv rakstīts” (Lk 24:45, 46; Mt 11:10; Jņ 6:45 u.c.). Viņš pieņēma, ka tie, kas lasa Rakstus, var nonākt pie pareizas izpratnes par to nozīmi: “Kā stāv bauslibā rakstīts, kā tu tur lasi?” (Lk 10:26). Tas, kas bija Rakstos rakstīts, Jēzum bija standarts, pēc kā dzīvot.

Jņ 7:38 Jēzus – Dieva Vārds, tapis miesa, – pievērsa sekotāju uzmanību tam, ko saka Raksti. Tikai pateicoties Bībelei, mēs zinām, ka Jēzus ir apsolītais Mesija. Raksti ir tie, kas liecina par Viņu (Jņ 5:39). Jēzus pats bija labprātīgs ievērot Rakstus, rakstīto Dieva Vārdu. Ja Viņš bija labprātīgs to darīt, ko tas mums stāsta par to, ko mums arī vajadzētu darīt?

Kāda ir bijusi tava pieredze, izmantojot Rakstus cīņā ar kārdinājumu? Tas ir, kad nonāci kārdināšanā, vai tu sāki lasīt Biblii vai to citēt? Kas notika pēc tam, un ko tu uzzināji no šī piedzīvojuma? _____

Jēzus pret Rakstiem?

Izlasi Jņ 5:45–47. Kādu spēcīgu vēsti Jēzus mums šeit sniedz par Savām attiecībām ar Biblii?

Daži cilvēki apgalvo, ka Jēzus runāja pilnīgā pretstatā Rakstu vārdiem, kā mēs tos lasām Vecajā Derībā. Viņi saka, ka Jēzus vārdi ir pat augstāki nekā Rakstu vārdi.

Jaunajā Derībā mēs lasām Jēzus vārdus: “Jūs esat dzirdējuši, ka ir sacīts... bet Es jums saku...” (Mt 5:43, 44; salīdzini ar Mt 5:21, 22, 27, 28, 33, 34, 38, 39). Kad Jēzus izteica šos slavenos vārdus Kalna svētrunā, Viņš necentās atnest vai atcelt Veco Derību, kā apgalvo daži skaidrotāji. Viņš runāja par dažādām Rakstu interpretācijām un mutvārdu tradīcijām, kuras izmantoja daži Viņa laika skaidrotāji, lai attaisnotu savu uzvedību pret citiem cilvēkiem, ko Dievs neat-
taisnoja un nekad nebija arī pavēlējis, kā, piemēram, ienīst savu ienaidnieku (sk. Mt 5:43).

Jēzus neatcēla Veco Derību nekādā veidā, un nekādā mērā nemazināja Rakstu autoritāti. Tieši otrādi. Vecā Derība bija tā, kas pierādīja, kas Viņš ir. Viņš pastiprināja Vecās Derības apgalvojumu nozīmi, norādot uz Dieva sākotnējiem nodomiem.

Jēzus autoritātes izmantošana, lai atceltu Svētos Rakstus vai nomelnotu atsevišķas Bībeles daļas kā neinspirētas, iespējams, ir viens no viltīgākajiem un bīstamākajiem uzbrukumiem Rakstiem, jo tas tiek darīts Jēzus vārdā. Mums ir Jēzus paraugs tam, cik lielu autoritāti Viņš piešķīra Rakstiem, kas Viņa laikā sastāvēja tikai no Vecās Derības. Kādus vēl mums vajag pierādījumus tam, kā mums vajadzētu attiekties pret Veco Derību?

Tā vietā, lai vājinātu Rakstu autoritāti, Jēzus pastāvīgi paaugstināja Rakstus kā uzticamu vadoni. Patiesībā Viņš nepārprotami apliecina tajā pašā Kalna svētrunā: “Nedomājiet, ka Es esmu atnācis atnest bauslību vai praviešus. Es neesmu nācis tos atnest, bet piepildīt” (Mt 5:17). Un Viņš turpina, sakot: “Ja kas atmet kādu no šiem vismazākajiem baušļiem un tā māca ļaudis, tas būs vismazākais Debesu valstībā; bet, ja kas dara un māca, tas būs liels Debesu valstībā” (Mt 5:19).

Kādas ir dažas no galvenajām mācībām, kas līdz pat mūsu dienām ir pamatotas Vecajā Derībā? Padomājiet, piemēram, par radišanu (1Moz 1., 2. nod.) un grēkā krišanu (1Moz 3. nod.). Kādas vēl svarīgas kristiešu patiesības mēs atrodam Vecajā Derībā, kas vēlāk tiek pastiprinātas Jaunajā Derībā?

Klusie brīži ar Dieva Vārdu

Mūsu dzīvei ir tendence būt sasteigtai un spriedzes un stresa pilnai. Reizēm mums ir smagi jāstrādā, vienkārši lai izdzīvotu un būtu ēdiens, ko likt galdā. Pat ja varam nodrošināt dzīvei nepieciešamo, mēs skrienam un steidzam, jo gribam vairāk un vairāk. Mēs gribam lietas, kas, pēc mūsu domām, padarīs mūs laimīgus un piepildītus. Bet, kā Salamans mūs brīdina Mācītāja grāmatā, tas tā vienmēr nenotiek.

Lai arī kāds ir iemesls, mēs varam būt savā dzīvē ārkārtīgi aizņemti, un tāpēc ir ļoti viegli aizņemtības vidū aizmirst par Dievu. Nav jau tā, ka mēs neticam, bet mēs nepavadām kvalitatīvu laiku, lai lasītu, lūgtu un satuvotos ar Kungu, kura “rokā stāv tava dzīvības dvesma” (Dan 5:23). Mūsu uzmanību var pārāk daudz novirzīt citas lietas, kas traucē piedzīvot kvalitatīvu laiku ar Dievu. Mums visiem ir vajadzīgi brīži, kuros mēs apzināti apstājamies, lai satiktu To, kas ir mūsu Glābējs, – Jēzu. Kā Svētais Gars var mūs uzrunāt, ja mēs neieturam pauzi un neklausāmies? Īpašais klusais laiks ar Dievu, lasot Viņa Vārdu un lūdzot, ir mūsu garīgās dzīvības avots.

Izlasi Ps 37:7; Ps 46:10 un Ps 62:1, 2, 5. Ko šie panti māca mums par kluso laiku ar Dievu?

Kāpēc klusais laiks ar Dievu ir tik svarīgs? _____

Ja jūs kādu mīlat, jums patīk pavadīt laiku kopā ar šo mīļoto personu. Izvēlieties vietu, kur jūs varat lasīt un pārdomāt Dieva Vārdu bez traucējumiem. Mūsu sasteigtajā dzīvē tas var izdoties tikai tad, ja apzināti rezervēsiet šai tikšanās reizei īpašu laiku. Bieži vien dienas sākums ir vislabākais laiks šim klusuma un pārdomu minūtēm. Šādi brīži pirms darba dienas sākuma var būt par svētību visai atlikušajai dienai, jo vērtīgās domas pavadīs jūs daudzas stundas. Bet esiet radoši un atrodiat savu īsto laiku, lai satiktos ar Dievu bez traucējumiem.

Savienošanās lūgšanā ar dzīvo Bībeles Dievu ietekmē jūsu dzīvi tā, kā to nespēj nekas cits. Tā jūs kļūstat arvien līdzīgāki Jēzum.

Cik apzināti jūs meklējat laiku, lai pavadītu to vienatnē kopā ar Kungu? Kādi ir šie brīži, un kā tie palīdz jums labāk iepazīt Dieva realitāti un mīlestību? _____

Atmiņa un dziesma

“Es turu Tavus vārdus savā sirdī, lai negrēkotu pret Tevi” (Ps 119:11).

Rakstu iegaumēšana nes daudz svētību. Ja mēs saglabājam prātā dārgus Dieva Vārda pantus, mēs varam atsaukt tos atmiņā un attiecināt jaunos un izmainītos apstākļos. Šādā veidā Bībele tiešā veidā ietekmē mūsu domāšanu, mūsu lēmumus, kā arī mūsu vērtības un uzvedību. Rakstu iegaumēšana ienes Bībeli mūsu ikdienas piedzīvojumos. Vēl vairāk, tā palīdz mums kalpot Dievam un dzīvot uzticīgu dzīvi saskaņā ar Rakstiem.

Atcerēties Rakstus vārdu pa vārdam ļoti pasargā pret krāpšanu un nepareiziem skaidrojumiem. Rakstu mācīšanās no galvas dod mums iespēju citēt Rakstus, pat ja mums nav pieejama Bībele. Tas var kļūt par lielu spēku uz labu situācijās, kad rodas kārdināšanas vai kad mēs piedzīvojam naidīgus izaicinājumus. Dieva Vārda atsaukšana atmiņā un prāta pievēršana tam, nevis savām problēmām, paceļ mūsu domas uz Dievu, kam ir tūkstoš veidu, kā mums palīdzēt, kad mēs neredzam nevienu.

Izlasi Ef5:19 un Kol 3:16. Kā Dieva Vārda dziedāšana var nostiprināt Dieva Vārdu atmiņā?

Bībeles vārdu dziedāšana arī var būt lielisks veids, kā atcerēties Bībeles pantus. Dziedot Rakstu vārdus ir vieglāk atcerēties. Bībeles vārdu sakombinēšana ar skaistām melodijām palīdzēs tiem stipri iesakņoties mūsu domāšanā un būs efektīvs veids, kā atbrīvoties no trauksmaina noskaņojuma. Bībeles panti, kuri ietērpti vienkāršā, bet harmoniskā melodijā, ir viegli izdziedami, un tos var atcerēties gan mazi bērni, gan pieaugušie. Raksti ir bijuši iedvesmas avots neskaitāmām un pasauleslavenām oratorijām, simfonijām un citai mūzikai, kas veidojusi un ietekmējusi kristiešu kultūru gadsimtu gaitā. Kompozīcijas, kas paceļ mūsu prātus un vada mūsu domas pie Dieva un Viņa Vārda, ir brīnišķīga svētība un pozitīvi ietekmē mūsu dzīvi.

“Mūzika veido daļu no Dieva pielūgsmes augšā esošajos pagalmos, un mums vajadzētu mēģināt savās slavas dziesmās, cik vien iespējams, pietuvoties Debesu kora harmonijai.” (Elena Vaita “Sentēvi un pravieši”, 594. lpp.)

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Ceļš pie Kristus” nodaļu “Lūgšanas augstā priekšrocība” (93.–104. lpp.).

“Ar fiziskam acīm nekad nevar ieraudzīt Kristus skaistumu un piemīlību. Iekšējs Svētā Gara apgaismojums, atklājot dvēselei tās patieso bezcerību, bezizejas stāvokli bez grēku Nesēja piedošanas un žēlastības, ko Kristus piedāvā pietiekamā daudzumā, var padarīt cilvēku spējīgu ieraudzīt Viņa bezgalīgo žēlastību, neizmērojamo mīlestību, labestību un godību.” (Elena Vaita “The Upward Look”, 155. lpp.)

“Rakstu daļas, pat veselas nodaļas, var noglabāt atmiņā, ko atkārtot tad, kad sātans nāk ar saviem kārdinājumiem. [...] Kad sātans rosina prātu domāt par laicīgām un jutekliskām lietām, viņam visvieglāk ir stāties pretī ar ‘Stāv rakstīs’” (Advent Review and Sabbath Herald, 1884. g. 8. aprīlis)

JAUTĀJUMI PĀRDOMĀM:

1. Kā brīvās gribas un brīvās izvēles realitāte atklājas visos mūsu lēmumos attiecībā uz ticību un paklausību? Lai gan daudzas mūsu dzīves jomas ir ārpus mūsu kontroles, mums ir brīva izvēle attiecībā uz svarīgākajām lietām, kas saistītas ar mūžīgo dzīvību. Ko tu dari ar savu brīvo gribu, ko Dievs tev ir iedevis? Kāda ir tava garīgā izvēle?

2. Padomā par to, kāda ir sabata loma, lai mums būtu kluss laiks ar Dievu. Kā sabata ievērošana pasargā mūs no iegrimšanas darbā un dažādu lietu darīšanas, aizmirstot par laika pavadīšanu ar Dievu, kas mums ir vajadzīgs? Kā tu vari mācīties padarīt sabatu par vēl lielāku garīgu svētību, kādai tam vajadzētu būt?

3. Kāda ir tava pieredze, pavadot laiku vienatnē ar Dievu lūgšanās un lasīšanās? Kā šī garīgā darbība ietekmē tavu ticību? Kā tai vajadzētu ietekmēt tavu ticību? Ja jūtaties ērti, pastāstiet par saviem lasīšanas un lūgšanu brīžiem un ko jūs no tiem esat guvuši. Kā citi varētu gūt labumu no tā, ko jūs esat sapratuši?

4. Kādi ir jūsu mīļākie panti, ko esat iegaumējuši no galvas? Kas jums tajos tik ļoti patīk? Kā to atcerēšanās ir bijusi jums par svētību?
